

عنوان مقاله:

پایداری اجتماعی در اصول معماری اسلامی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی «پایداری و تاب آوری از آرمان تا واقعیت» (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مجید حسینی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

فرشاد مفاخر - استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی هنری است که به طور عمده در کشورهای اسلامی به عنوان هنری که برگرفته از دین اسلام و نماها و معرفت شناسی در آن می باشد، بکارگرفته شده است. در سراسر دنیا، معماری اسلامی به طور عمده توسط شکل ظاهری و کالبد آن شناخته شده و به مخاطب عام معرفی می شود، اما نکته قابل توجه در بعد معنوی و پنهان از دید بیننده در هنر معماری اسلامی است که نیاز به بررسی دارد، چرا که این بخش از معماری اسلامی است که سبب پایداری اجتماعی آن در جامعه می شود. لذا پرسش اصلی مقاله حاضر این است که مولفه های پایداری معماری اسلامی دارای چه ویژگی هایی می باشند که سبب پایداری اجتماعی این سبک از معماری می شوند. لذا مقاله حاضر، به بررسی پایداری اجتماعی در اصول معماری اسلامی با روش تحلیلی- توصیفی، با استفاده از مشاهدات مستقیم و میدانی و روش کتابخانه ای به منظور دستیابی و فهم مولفه های پایداری بکار گرفته شده در معماری اسلامی و ارتباط آنها با پایداری اجتماعی می پردازد. بر اساس نتایج حاصل شده از تحقیق حاضر، معماری اسلامی با حفظ اصول متناسب و هماهنگی و اجتماعی می باشد و این معیار اجتماعی این سبک است که در کنار معیارهای فرهنگی و طبیعی و با استفاده از ویژگی ها و مولفه های خود که از جمله آنها هویت اجتماعی است سبب دستیابی معماری اسلامی به پایداری اجتماعی می شود.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، معرفت شناسی، بعد معنوی، هویت اجتماعی، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632150>

